Է.

Սեբաստիոյ Յովնան եպիսկոպոսին նկատմամբ արդէն բաւական տեղեկութիւններ տուած են մեզ Մխիթարայ հին և նոր կենսագիրները։ Առանձին գլուխ մ'ալ կը գտնենք Հ. Գ. Գալէմքեարեանի «Կենսագրութիւնք Երկու Հայ Պատրիարքներու և Տասն Եպիսկոպոսներու և ժամանակին Հայ կաթողիկեայք» անուն հատորիկին մէջ, ուր ժամանակագրական կարգաւ կը յիշատակուին Յովնանու կենաց և գործոց գլխաւոր կէտերը՝ ընտիր ուսումնասիրութեամբ մը։ Մեր հոս ներկայացուցած նամակը ունի փոքրիկ նորութիւն մը սա տեսակէտով, որ մինչ Հ. Գալէմքեարեան կը գրէ որ այս միջոցին (այսինքն անոր առաքելութեան շրջանէն) միայն ծանօթ է որ 1706ին Սպանիայէն 58 դահեկան ողորմութիւն ղրկած է չքաւոր Աբբահօր, Յովնան եպս.ի ինքնագիր թղթէն կ'իմանանք, ի մէջ ուրիշ տեղեկութեանց, որ Հռովմէն առ Մխիթար ղրկեր է նաև ողորմութիւն 1717ին «տասն և մին տօպլի և կէս և բ (երկու) սիվիլիա»։

Վերապատուելի տեր Մխիթարի Աբբայի և Աժարանուրեան վրդպտի.

Զգիր վերապատուելութե քո զգրեալն ի յգոստի իը. ընկալայ ի սպտմբրի ա. որով ծանեա զողորմութիւն այն հրկւոր զոլ այժմ յղելն առ վերապատուելութիդ. և յոյժ ուրախ եղէ ազդ առնելն իմ զնա փութով, նա ևս գրեալ էիր թէ լաւ է փօստիւ ուղարկել, զի է սիկուռ, ահաւասիկ, տասն և մին տօպլի և կէս և բ սիվիլիայ, եդի ներ փոքրիկ զուղին ներ պահարանի կնքեալ. և ի վերան գրեալ է. հասցէ ի ձեռն Մխիթար աբբային, մերձ ի սան մարթին, ի վէնէտիկ, և ունի նշան զայս Յխ3 ։ Իբրև ընդունիցիս զնա ամբողջ, յիշեսցես զմեզ ի յաղօթս. և հայցիցես ի տնէ վս մեր, պարգևել մեզ զշնորհ իւր սբ երկիւղի ի սիրոյ, որ է յոյժ հրկւր։ Եւ դու լիջիր ողջ ընդ յամերամ ժմկս, ի բարձրութիւն սբյ եկղցւյ, ի պայծառութիւն ազգի. և ցնծութի սրտից մերոց. քիւ տբ ամէն։ Զլուրն այն աւետեաց զոր գրեալ էիր, այսինքն, զխրտկւմն տեկց, զկանգնումն սբյ խաչին ի հրապարակին Պէլէկրատու, և զբարձրացումն սբյ եկղցւյն կթղկէի, կարի յոյժ հաճոյական ցնծութի էր սրտից մերոց, և իրաւի, զի գեղեցիկ և վայելուչ է ստէպ կրկնելն զցանկալի յաղթութիս այս, առ ունկս փափաքողաց, սակս որոյ բիւր գոհութիս և շնորհակալութիս պարտիմք մատուցանել այ, որ պարգևեաց զուրախութիս այս մեծ. մայրն իմ և եղբայրն իմ քո հրամանաց աջն համբուրելով ողջոյն տան, եղիայ վրդպտ և այլոց եղբրցն իմոց ընդ հովանեաւ թևոյ քոյ եղելոցն ողջոյն տամ սիրով

գրցւ 1717 ի սպտմբրի գ. ի թաղն սանթ օնօֆրիոյ ի Հռոմ

Վերապատուելութե քում նուաստագունեղ ծոյ
Յունան Եպս. Սեպստիոյ

Մեր թարգման ղալադացի տր յակոբի եղբօրորդի յարութին եկն ի Հռոմ. կամէր տօմէնիկանի կարգն մտանել, որ թէպէտ ընկալան, սակայն ինքն ոչ հաճեցաւ ասելով, թէ ես կամիմ պտրգիչ լինիլ. նք պատճառեցին զքերկնութի չգիտենալն. սակս որոյ հրժրցւ ի նոցանէն. արդ կամի գալ ի վէնէտիկ. ես կամէի ընդունել զնա, բայց երկեա, մի՛ գուցէ խռովութի լիցի պատճառ այսու ի մէջ իմ և եղեսացւն։ Ծանիր ևս. որ մէջն եղեալ գիրն խնդրեմ որ փութով հւտրմ անձի հետ յղիցես ի ձեռն պատրի վէրծօյին կամ ընկերի նորին. ողջ լեր։